

MANNA

V. évf. 6. szám

A Budai Baptista Gyülekezet lapja

2009. június

Mennyei szélzúgásban

Őskezdet óta jár földünk felett
„Sebesen zúgó szélnek zendülése”,
Örök tisztító, égi lehelet.

Kastélyok, s viskók közt megy zúgva át,
Megzörgeti a bűnök lakhelyének
Hazugságfüggöny-fedte ablakát.

Alant terjengő füstöt szerteűz,
S haldokló, hamvas oltári parázson
Színarany fényű lángra kap a tűz.

Az érkezés útja mély titok,
De szól: „Sasszárnyam tollain emelve
Az égbe jutnak halk imáitok.”

Száll, zendül, zúg, és nem pihenhet el,
Míg minden juhot amaz Egy Akolba,
Az Egy Pásztorhoz össze nem terel.

Dömötör Ilona

Pünkösdi gondolatok

„A reménységnek, Istene pedig töltsön be titeket a hitben minden örömmel és béke-séggel, hogy bővölködjétek a reménységben a Szentlélek ereje által.” (Rm 15,13)

Húsvét óta eltelt 50 nap, és újból ünnepelünk: Pünkösd van. Mielőtt Jézus a mennybe ment, azt mondta a tanítványoknak, hogy maradjanak Jeruzsálemben és megkapják a Szentlelket, az Atya ígését. A mennybemene-tel után nem kellett sokat várni erre, tíz nap múlva megérkezett a vigasztaló, erőt adó Szentlélek. Beteljesedett Jézus ígérete: „Nem hagyok titeket árván, eljövök hozzátok...” (Jn 14,18)

Pünkösöd ünnepe mindenki számára annyit jelent, amennyit személyesen átélt a Szentlélek uralmából. Van, akiknek csak egy meghosszabbodott hétvégét jelent ez az ünnep, amikor lehetőség nyílik az elmaradt feladatok elvégzésére, szabadidő-programra, a családra, és talán még arra is, hogy elmenjen egy istentiszteletre. Másoknak csupán emlékezés egy 2000 évvel ezelőtt bekövetkezett eseményre. Biztosan sokan vannak olyanok is, akik személyes élményként tudnak bizonyosságot tenni a Lélek munkájáról, jelenlétéről.

A mi időnkben az ünneppel kapcsolatos üzenetek közül különösen fontos kiemelni a következőket:

Szellemi hatásoknak vagyunk kitéve

A Lélek kitöltetése egyben híradás arról is, hogy – akár tudomásul vesszük ezt, akár nem – szellemi hatásoknak vagyunk kitéve. A körülöttünk zajló események a családban, a munkahelyen, a társadalomban, az emberi megnyilvánulások, a személyünket ért támadások, a gazdasági válság, a testi és lelki betegségek, a közösség, a családok szétesése, a szegénység, az ellenségeskedés, a pártoskodás, uralomvágy, szeretetlenség, stb. háttérben – szellemi erők húzódnak meg. Pünkösöd arról is beszél, hogy világunkban egyidejűleg kétféle lélek, szellemi hatalmasság van jelen, hatásuk a teremtett világra, az emberiségre nézve ellentétesek, és céljaik megvalósulása érdekében uralmuk alá kívánják vonni az embereket. Láthatatlan módon közöttünk van Isten Lelke, akinek munkája a teremtés kezdete óta tapasztalható, kétezer év óta pedig végzi a világ meggyőzését a bűnről, az igazságról, az ítéletről, újjászületést, tanít, megszentel, bátorít, tanácsol, Krisztust dicsőíti, képessé tesz a bizonyágtételre, adja az egységet, és a felsorolás ezzel még nem teljes. De jelen van és tevékenykedik ellenté-

tes hatásként a sátán is, akiről tudjuk, hogy Isten a mi világunkra korlátozta működését szellemi kiszolgálóival, angyalaival együtt.

Sokszor úgy élünk, gondolkodunk, mintha az ember egyedül élne ezen a világon, szellemi hatalmasságok nélkül. Pedig tudomásul kell vennünk, hogy bennünket, hívő embereket, akikben Isten Lelke lakozást vett, az ördög a maga erejével, befolyásoló szándékával, készletésével kísért és támad. Az ember dönti el, hogy kinek enged. Minden esemény és készletés háttérében szellemi szándék, akarat húzódik meg. Döntésünkkel vagy a sátánnak, vagy a Szentléleknek engedelmeskedünk akár kis, akár nagy dologról legyen szó. Csak ennek a tudatában lehet átérezni felelősségünk súlyát, döntésünk következményeit.

Szellemi hatalmasságok felismerése

Fontos tanítása a Bibliának, hogy annak a szellemi hatalmasságnak vagyunk a befolyása alatt, akinek engedelmeskedünk. Ezért lényeges, meghatározó kérdés, hogy felismerjük-e időben, lehetőleg a döntéseink előtt, hogy az adott esemény, készletés háttérében kinek a hatása érvényesül. Ha egyértelmű az ördögi jelenlét, biztosan visszautasítjuk azt, egyébként nem.

Mivel test nélküli szellemi lényekről van szó, érzékszerveinkkel a felismerésre nincs lehetőség. Nem fogunk velünk kezét, nem mutatkoznak be, ráadásul sok esetben nem „korrekt személyekkel” kell szembenéznünk, hanem olyan ördögi lelkekkel, akiknek kifinomult módszere a félrevezetés. Pedig ha bemutatkoznának, ilyen neveket lehetne hallani: Gonosz lélek, Hazug lélek, Ördögi lélek, Tisztátalan lélek vagyok, illetve: Isten Lelke, Krisztus Lelke, Vigasztalás Lelke, Igazság Lelke, Kegyelem Lelke, Fiúság Lelke.

Egy kicsit irigyelhetjük az apostolokat, akik bemutatkozás, bemutatás, bejelentés nélkül is azonnal pontosan tudták Pünkösdkor, hogy kinek a hatása alá kerültek, még ha a környezetük számára ez nem is volt egyértelmű. Vajon ha ma történe a Szentlélek kitöltetése, mi hogyan reagálnánk az eseményekre? Biztosan álmélkodnánk, de lehet, hogy feltennénk a kérdést mi is, hogy „Vajon mi akar ez lenni?” „Édes bortól részegedtek meg?”. Idegen, talán tisztátalan lélek hatása alá kerültek ezek az emberek?

A felismerésnek két módját gyakorolhatjuk a Biblia alapján:

A készletető személy esetében: a benne lévő lélekről a cselekedetei árulkodnak. A hamis prófétákról mondja Jézus: „*Gyümölcszeikről ismeritek meg őket...*” (Mt 7,16) Ezért fontos a megfigyelés, a próbatétel az engedelmeség előtt.

A döntésre készletés, a „belső meggyőződésünk”, a „megérzésünk” irányultságának a vizsgálata pedig a Szentírás tanítása alapján végezhető el. Amit az Ige bűnnek mond, az biztos, hogy nem a Szentlélektől van, bármilyen szép, kívánatos lehet is az.

Kinek a befolyását engedjük meg az életünkben? Ki uralkodik bennünk, rajtunk? Ez nem csak pünkösdkor, hanem életünk minden napján alapvető kérdés az életünkben.

„Vesztek erőt”

„*Szűkölködünk nagy mértékben Isten Lelke nélkül...*” Amikor ezt énekeljük, a mindennapok terheit tapasztalva is erő után sóvárgunk. Erő a terhek viseléséhez, a munkavégzéshez, a tanuláshoz, a beteggondozáshoz, a kellemetlen emberek, fájdalmak hordozásához, a gyülekezeti szolgálathoz, az engedelmeséghez, az önmegtagadáshoz, a bizonyágtételhez, a gyerekek neveléséhez, és így tovább.

A Szentlélek ma is kész arra, hogy erőt adjon Jézus szolgálatához, felülről kapott feladataink ellátásához. Isten nem a félelem lelkét adja nekünk, hanem az erőnek, szeretetnek és józanságnak lelkét (2Tim 1,7). Isten segítségével a gyenge erős lehet, átélhetjük azt a csodát, hogy ha átadjuk magunkat Isten szolgálatára, isteni erő árad életünkbe Pál bizonyága szerint: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.*” (Fil 4,13) Itt a lehetőség, engedjük a Szentlélek uralmát, irányítását életünkbe és megkapjuk feladataink ellátásához, ha kell a nyomorúság, betegség elviseléséhez a szükséges testi és lelki erőt.

A Lélek egysége

A Pünkösöd utáni első gyülekezetet az jellemezte, hogy „*a hívők sokaságának szíve-lelke egy volt*” (Apcsel 4,32) A Szentlélek jelenlétének a csodája ez, amelyre ma is nagy szükségünk van. Az egység hiánya, a széthúzás, a hatalomért való küzdelem, a körömszakadtáig „*nekem van igazam*”, az ellentétes ideológiák szétválasztják az embereket, a közösségeket, a gyülekezetet is. Jelzi a nagy szétdobáló, a sátán munkájának hatását.

Pünkösöd üzenete megosztott világunkban: van lehetőség az egységre, ha elfogadjuk a Szentlélek uralmát, közösségteremtő és -fenntartó munkáját a családban, a házastársak között, a gyülekezetben. A Szentlélek kész megszabadítani önzésünkötől, bizalmatlanságunkötől, féltékenységünkötől, mindattól, ami az egység létrejöttét gátolja.

Mit tegyünk?

Tudomásul kell venni, hogy a Szentlélek szuverén szellemi hatalmasság. Olyan módon és akkor lép be életünkbe, ahogyan és amikor azt akarja. Ennek viszont a mi oldalunkról feltételei vannak: készség a fogadására, uralmának igénylése és az engedelmeség.

Pünkösöd ünnepén az emlékezés mellett kérjük a Lélek uralmát az életünkre, feltétel nélküli engedelmeséggel Isten iránt, mert meg van írva: „*Ad Szent Lelket azoknak, akik néki engednek.*” (Apcsel 5,32)

Segítsen a mi Urunk bennünket, hogy így lehessen!

Gulyás Jenő

(IMA)HÁZUNK TÁJÁN

Anyák napja

Május első vasárnapjának délutánján kedves gyermekhangok köszöntötték a gyülekezet édesanyjait. Rendhagyó volt ez az alkalom – a szónak a legjobb értelmében. Ennek első bizonyítéka az óvodások köszöntése után mutatkozott meg, amikor *Gulyásné Timi* felolvasta azokat a jellemzéseket, amelyeket az ovisok adtak az édesanyjukról, és ez alapján az anyukáknak magukra kellett ismerniük. Olyan ügyesek voltak a gyerekek, hogy minden anyuka be tudta azonosítani önmagát. Nem titok, hogy jókat derültünk a gyerekek által fontosnak tartott jellemzések hallatán.

Ezután a kisiskolások anyák napi versekkel kedveskedtek az édesanyjuknak, majd a nagy iskolások verssel és furulyaszóval köszöntötték anyukáikat. Közben a gyerekkórus énekeiben is gyönyörködhettünk.

Az igehirdetés után *Gulyás Jenő* testvérünk megkérte azokat, akiknek az anyukájuk ott volt az imateremben, hogy menjenek oda hozzá, és az *Ároni áldás* szavait együtt elmondva kérjék Isten jelenlétét édesanyjuk további életére. Szívet melengető volt látni az anyukákat, ahogy kicsi vagy már felnőtt gyermekeik gyűrűjében, kezüket szorítva könny lepi el a szemüket, és az egész gyülekezet együtt mondta az áldás szavait.

Jó volt ott lenni, jó volt érezni a gyerekek szeretetét. Köszönet illeti a bibliakörös tanítókat, hogy felkészítették a gyerekeket erre a szolgálatra, és a szokásos virág- és igekártya-előkészítőket is, hogy ezzel is emelték ennek az ünnepnek a fényét. Legyen mindenért Istené a dicsőség!

Á. J.

*„Bizony az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.
Mint a hős kezében a nyílak, olyanok a serdülő ifjak,
Boldog az az ember, akj ilyenekkel tölti meg a tegzét;
Nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.” (Zsolt 127:3-5)*

Fotó: Zsigovics Géza

ISMERJÜK EGYMÁST?

Lassan fél éve már, hogy rendszeresen ígét hirdet gyülekezetünkben Huli Sándor IV. éves teológiai hallgató testvér. Ezért gondoltam, hogy felteszem neki is a szokásos kérdéseket, hogy azokra válaszolva jobban megismerjük eddigi életét, azt hogy Isten miként egyengeti egy leendő lelkipásztor útját. Az alábbiakban így pillanthatunk bele testvérünk életébe.

– *Kérlek, beszélj arról, hogy mikor, hol és milyen családba születtél, kik a szüleid, testvéreid, hogyan és hol teltek gyermekéveid?*

Hála az Úrnak, hívő családban nőhettem fel, ahol szüleink szeretetteljes légkört biztosítottak számunkra. Édesapám gépkocsivezető volt, édesanyám

pedig varrónőként dolgozott, azonban betegségük miatt azokban az években, amikor gyermekek voltunk, rokkantnyugdíjasok lettek. Ez a nyomorúság is áldást jelentett, mert így teljes idejüket az öt gyermek nevelésének szentelhették (3 öcsém és 1 húgom van) Most visszatekintve, jó érzéssel gondolok gyermekkoromra.

– *Milyen volt a gyülekezet, ahol felnőtél, milyen volt az ifjúsági élet?*

A Gyulai Baptista Gyülekezetet tekintem „anyaggyülekezetemnek”, hiszen itt tölthettem el az első két évtizedem nagy részét. A Vasárnapi iskolából rengeteg kellemes élményt merítettem, és az akkori tanítók is tudnának mesélni velem kapcsolatos „élményeikről”. Igaz, hogy mire ifjúságba kerülhettem volna, addigra elkötöttünk Gyuláról, de a tinédzser imacsoport mély nyomot hagyott bennem. TACSI = Tinédzserek, Akik Csoportosan Imádkoznak

– *Hogyan történt megtérése, milyen út vezetett a Megváltóval való találkozásodhoz? Hol és ki által történt a bemelegítés?*

Kilenc éves koromban döntöttem az Úr Jézus mellett, és 12 éves voltam, amikor Mészáros Kornél tv., akkori gyulai lelkipásztor bemelegített. Hívó gyermekként, nem volt könnyű a döntés, mert nem éreztem magam különösebben bűnösnek, mindaddig, amíg az Úr meg nem mutatta, hogy nekem is ugyanúgy szükségem van rá, mint bárki másnak.

– *Milyen szolgálatokba kapcsolódtál be, miután a gyülekezet tagja lettél?*

Az aktív szolgálatokba igazán akkor kapcsolódtam be, amikor a középiskola után Szolnokra kerültem, ahol szükség volt imaórávezetőre és igehirdetőre. Emellett az imaház tisztán tartásában is segédkeztem mintegy fél évig. Ez az időszak nagyon hasznos volt, későbbi szolgálataim megalapozására. Ebből a gyülekezetből kerültem a Teológiára, s azután jöttem a nagyobb gyülekezetek: Pécel, Pesterzsébet, Újpest és Alsóhegy utca.

– *Hogyan alakultak iskolás éveid? Milyen szakmát tanultál?*

A gyulai általános iskolai évek után Békéscsabán tanultam a Gépészeti és Számítástechnikai Szakközépiskolában, majd a Szolnok Nyelviskola Idegennyelvű Szakközépiskolában végeztem rendszerinformatikusként.

– *Ezek után hogyan vezetett Isten abban az elhívásban, hogy a Teológián tanulj tovább? Milyen élményekkel gazdagodtál az egyetemi évek alatt? Milyen megtapasztalásokat szereztél a különböző gyülekezeteknél, a legációk során?*

Elhívásomat 2004. júliusában kaptam a Józsué könyvének 24. része alapján, ehhez jött megerősítésként a Róm 8,30, a Mt 16,24 és az Ef 4,1-2 igeversék. Komoly dilemmát jelentett, hogy befejezzem-e az előző iskolát, vagy sem, végül az előbbi mellett döntöttem, s azután jöttem a teológiára. Az élményekről, tapasztalatokról, amelyekkel azóta gazdagodtam, órákat tudnék mesélni, de ettől most megkímélem az olvasókat, az illetet jobb személyesen megosztani, azt azonban mindig jó látni, amikor Krisztus szeretete tapasztalható egy-egy kicsi, mások által talán jelentéktelennek mondott gyülekezetben. Ahogyan a Jó Atyáról beszélnek a testvérek, s látszik, hogy nemcsak róla, hanem Vele is beszélnek.

– *Tudjuk, hogy hamarosan eljegyzési ünnepet ültök a családban. Kérlek, beszélj arról, hogy hogyan, hol ismerkedtél meg jövőbeliddel, hogyan vezetett Isten titeket a párválasztásban? Hogyan készültök arra a nem könnyű feladatra, amit egy lelkipásztornak kell végeznie?*

Menyasszonyommal a teológia kollégiumában ismerkedtem meg, s másfél év alatt juttattott el bennünket az Úr oda, ahol most vagyunk. A további felkészülésben, s majd a szolgálatban is az Ő segítségét kérjük és várjuk. Nem mi akarunk felkészülni, azt szeretnénk, hogy Isten készítsen fel bennünket, s Ő vezessen a szolgálatban. A párválasztás nehézségeiről ismét csak nehéz lenne röviden beszélni, talán csak annyit, hogy az ember pontosan tudja, milyen az, amikor ő próbálkozik, s mennyire más, amikor az Úr megy előtte, s ő csak kapkodja a fejét. Nagyon jó dolog volt ezt megtapasztalnom. Hálás vagyok az Úrnak segítőtársamért, akit nekem ajándékozott.

– *Kérem, hogy beszélj életed kiemelkedő próbáiról, arról, hogy hogyan és milyen élethelyzetek által tanított Isten eddigi hívő életedben? Hogyan formálta jellemedet?*

Amikor születésemtől tartó betegségem miatt lábműtétekre szükségem, az az időszak igen nehéz volt, de visszatekintve erőt ad, amikor próbákban visszagondolhatok arra, hogy milyen csodákat tett az Úr az éle-

temben, hogyan gyógyított meg, s hogyan irányította életemet. Jó dolog az Úrban bízni.

– *Van-e kedves igéd, éneked, és miért az?*

Igen, nagyon sok, úgyhogy amikor ilyen kérdéssel találok szembe magam, mindig bajban vagyok. A napokban egy ének többször is felcsendült bennem: „Meglátni Jézust, és hallani hangját, most ez minden vágyam, hogy halljam és lássam. Csodálni fényét, Szent Isteni lényét, mert imádni méltó, Ő Úr és Megváltó.” Továbbá kedves zsoltárom a 139., amelynek kezdő sorai sokszor adtak már erőt, jelentettek vigasztalást.

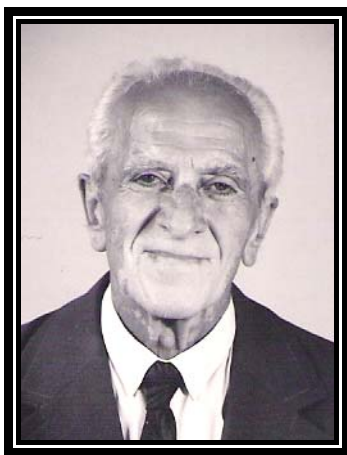
– *Ha nem titok, akkor kérlek, beszélj arról, hogy hogyan vezet Isten abban, hogy hol vállalj a Teológia után szolgálatot? Hogyan indulsz neki a „nagybetűs” életnek? Milyen útravalót kaptál leendő szolgálatod betöltéséhez?*

Lelkipásztori szolgálatra kaptam elhívást, és ebben szeretnék hűnek bizonyulni. Hogy hol, arra a fenti ének szavait idézhetném újra. Útravaló számomra az Úr Jézus szava. Ő ezt mondta: „*Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.*” Ezt a bizonyosságot kívánom a kedves olvasók életére is!

– *Köszönöm a válaszaidat, és ezzel az igével kívánom, hogy Isten áldása legyen lelkipásztori szolgálato- don és családi életeden egyaránt: „Maga pedig a bé- kesség Istene szenteljen meg titeket teljesen és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes ép- ségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljöv- telére. Hű az, aki elhív erre titeket, és ő meg is cselek- szti azt.” (1Thesz 5:23-24)*

Ádány Judit

BÚCSÚZUNK

Hodor István
(1919 – 2009)

Református családban, harmadik gyermekként született 1919. június 5-én, Budapesten. Itt töltötte gyermekéveit, itt lett felnőtté. 1946-ban kötött házasságot *Németh Ilonával*. Isten két gyermekkel ajándékozta meg őket, majd később két unokával és öt dédunokával.

Isten 1983-ban szólította el szeretett feleségét, de még ugyanebben az esztendőben megmutatta szeretetét és kegyelmét is. Gyermekévé fogadta, testvérünk pedig, Jézus Krisztusról, mint személyes Megváltójáról tett bizony- ságot, melyet aláírásával pecsételt meg.

A mi találkozásunk a lehető legjobb helyen, az Úr há- zában történt. Az Úr csodásan működik, én is megvallhat- tam személyes Megváltómnak az Úr Jézust, és beme- rítkeztem, így lettünk lelki testvérek az Úrban Pista bácsival, és másokkal a gyülekezetben.

Isten igei szolgálattal is megáldotta testvérünket, me- lyet szeretettel végzett. Így szolgált Dunaújvárosban, aho- vá én is többször vele tartottam. Ameddig ereje volt, szol- gált még a kórházban, a betegek között is.

Szerette az Urat, szerette a gyülekezetet, szívesen jött az imaházba, ezt állandó jelenléte is tanúsította. Aztán amit a prédikátor nagyon bölcsen megfogalmazott, testvé-

rünk életében is eljöttek azok a napok-évek, amelyekről azt mondjuk, hogy „nem szeretem napok”.

„*Az időben, mikor megremegnek a háznak őrizői, és megrogynak az erős férfiak, és megállnak az őrlő leányok, mert megkevesbedtek, és meghomályosodnak az ablakon kinézők.*” Testvérünk már nem tudott egyedül eljönni az imaházba, ekkor én felajánlottam a segítségemet, hogy minden úrvacsorai alkalmon ő is itt lehessen, együtt jöt- tünk. A többi vasárnapokon Nagy Lajos testvérék voltak a segítségére.

Az utolsó találkozásunk itt e földön felejthetetlen volt. Nagycsütörtökön Kőszegi József testvérral mentünk el hozzá, hogy úrvacsorai közösségben legyünk arra a napra emlékezve, amikor Urunk is utolsó vacsoráját költötte el tanítványaival. Hálát adtunk e drága alkalomért, imádkoz- tunk és együtt énekeltük, hogy *Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt, Krisztus által szeretetben, szilárd ez és örök.* Akkor még nem tudtuk, hogy így együtt, közösen nekünk is az utolsó úrvacsoránk ez. Urunk már tudta. Visszacsengenek az itt e földön hozzánk intézett utolsó szavai: Az Úr Jézus áldjon meg titeket, adjátok át szeretet- teljes üdvözlőmet a gyülekezetnek.

Testvérünknek is leteltek a kiszabott esztendők, ame- lyeket az Élet Urától kapott. Ő szólította el április 17-én, életének 90. évében.

Május 7-én búcsúztunk el tőle, azon a gyászistentiszte- leten, amelyen *Szlepák Lajos* lelkipásztor testvér hirdette Isten igéjét. Kiemelte, hogy mindannyiunknak Krisztus ítélőszéke elé kell majd állnunk, és tudjuk, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.

Testvérünknek is e mennyei örökkévaló hazába volt vágyódása. Az alkalmi énekkar, *Lukács Edit* testvérünk vezetésével, vigasztaló, kedves énekekkel szolgált a gyá- szolóknak. A sírnál *Ádány Mihály* testvér imádkozott, kér- ve Isten vigasztaló szeretetét a családra, és hálát adott megváltott, Istennek szolgáló testvérünk életéért.

Juhász Béla

ÉVFORDULÓ

Az újkori baptista mozgalom négy évszázada

A baptista világmisszió 2009-ben ünnepli 400 éves fennállását. Az újkori baptista ébredései mozgalom 1609-ben indult el a hollandiai Amszterdamból. A baptisták nagy családjának – hozzátartozókkal együtt – ma már mintegy 100 millió tagja van szerte a világon. A 400 éves évfordulónak magyar vonatkozása is van. A baptisták szellemi előfutáraként számon tartott, habán kerámiákat készítő anabaptisták egyik legkorábbi tárgyi emléke, a képen látható víztartó, amely 1609-ből származik, melynek eredeti példánya a Budapesti Iparművészeti Múzeumban található.

A mai baptizmus első úttörői azok az üldöztetésük miatt Angliából Hollandiába menekült hitvallók voltak, akik a bema-
rítás bibliai igazságát felismerve hitük vallomására 1609-ben

Amszterdamban bema-
rítkeztek. Egy részük visszatért Angliába, és 1612-ben Londonban megalapították a jelenkori első baptista gyülekezetet. Az egyháztörténet azonban igazolja, hogy a

keresztyénség kétezer éves története során mindig voltak olyan evangéliumi csoportok, amelyek a baptisták által ma is vallott legfőbb bibliai igazságokat hirdették. Így a baptisták joggal látják úgy, hogy tanításuk és hitéleti gyakorlatuk forrása az Újszövetség és az öskeresztyéni gyülekezetek példája. Elnevezésüket másoktól kapták, de elfogadták a magukénak. A „baptista” kifejezés bema-
rítót jelent, s az Újszövetség eredeti görög szövegéből származik, utalva arra, hogy a baptisták hitvallás alapján és bema-
rítással keresztesnek Jézus Krisztus rendelkezésének és az újszövetségi gyakorlatnak megfelelően.

A baptista közösségek a keresztyénség protestáns felekezeteinek sorába tartoznak. A mai baptizmus tanítását és gyakorlatát a reformáció idején a harmadik ágat képviselő anabaptista mozgalmak mérsékelt, biblikus csoportjai közelítették meg legjobban. Szokás a baptistákat a szabadegyházak között is említeni. A szabadegyházak történetileg az államegyház vagy a népegyház intézményének elutasítása jegyében jöttek létre. Az állam és az egyház szétválasztásának hívei. A személyes döntésen alapuló, önkéntesen vállalt tevékeny gyülekezeti tagság elvét vallják. Nagy hangsúlyt helyeznek a Bibliához való ragaszkodásukra, amely összekapcsolja a szabadegyházakat a reformáció egyházaival, a reformáció egyik legfontosabb alapelvének a Sola scriptura elvének vállalásában, amely azt fejezi ki, hogy egyedül a Szentírás hitük és életük zsinórmértéke.

Magyarországon a baptista közösséget a kiségyházak körében is említik, bár ezt nemzetközi méretekben már nem szerencsés használni, hiszen a bema-
rított baptisták száma a világon meghaladta a 45 millió főt. (Családtagok-

kal, látogatókkal együtt 100 millió ember tartozik a baptista gyülekezetek vonzáskörébe.)

Újabban a történelmi egyház megnevezéssel is illetik a Magyarországi Baptista Egyházat, utalva ezzel arra, hogy több mint másfél évszázados múltat tekint vissza. A baptistákkal szellemi rokonságban álló – bár csak közvetetten – elődeinknek tekinthető anabaptisták már 1523-ban megjelentek Magyarországon. 1546-ban anabaptista hutteriták csoportjai telepedtek meg a Felvidéken, majd Nyugat-Magyarországon. Kezdetől fogva üldözések érték őket. Erdélyben Bethlen Gábor fejedelem – ő a vallási türelem híve volt – telepítette le a hutteritákat (akiket habánoknak is neveztek) 1621-ben. A habánok hozzájárultak Erdély iparának felvirágzásához és komoly művészi értéket képviselő kerámiáikról is híressé váltak. Az anabaptista közösségek Mária Terézia (1740–1780) uralkodása idején szűntek meg. Egy részük kényszerből katolizált, más részük Oroszországba menekült, majd onnan sokan Amerikába vándoroltak ki.

Összefoglalóan szólva a baptisták legfőbb sajátosságairól, elsőként kell említenünk a Szentírás kizárólagos tekintélyének elismerését. Nem fogadják el, hogy bármilyen egyházi hagyomány a Bibliával (a teljes Írással) egyenrangú, vagy azt meghaladó tekintélyre tarthatna igényt. Ez nem jelenti azt, hogy ne lennének például hitvallásaik, melyeket tiszteletben tartanak, ezek azonban nem állhatnak az Ige fölött. Egyébként a közös keresztyén örökség részeként elfogadják az Apostoli Hitvallásban és a Nicea-Konstantinápolyi Hitvallásban megfogalmazott alapvető és általános hitigazságokat.

A baptisták az Újszövetségi Szentírásból megismerhető önálló gyülekezetekben élnek. Gyülekezeti taggá csak megtért, újjászületett, önként csatlakozó, hitéről vallást tevő és bema-
rított személy lehet. Vallják az egyetemes papság elvét, gyakorolják a gyülekezeti fegyelmet a lelki élet tisztaságának megőrzése érdekében. A gyülekezetek lelki és anyagi ügyeiket önállóan intézik. A gyülekezetek gaz-

dalkodása az önkéntes adakozásra épül. Istentiszteleteik bensőségesek, melyeken előtérben áll az igehirdetés.

A baptisták egész történelmük során küzdöttek a lelkiismereti és vallásszabadság megvalósulásáért, a „szabad államban szabad egyház” eszméjének hirdetői.

Végül egy olyan sajátosságot említünk, amelyet a baptista gyülekezetek mindig fontosnak tartottak: ez a lélekméntés. Az „európai baptizmus atyja” Johann Gerhard Oncken mondta: „*Minden baptista misszionárius*”.

Ez azt jelenti egyrészt, hogy minden gyülekezeti tag küldetése az evangélium hirdetése, a Jézus Krisztusról való bizonyosítást. Másrészt utal arra, hogy minden bűnben, Isten nélkül élő embert Jézushoz kell vezetni – a névleges, csupán felszínesen vallásos keresztyéneket is. A baptisták ugyanis őket nem tartják Krisztus egyházához

tartozónak, viszont felelősséget éreznek üdvösségükért, hogy őszinte megtéréssel Jézus Krisztushoz jöjjenek. Természetesen ez csak lelki eszközök igénybevételével, Isten hívó szavának önkéntes elfogadásával, erőszakos kényszerítés nélkül történhet.

Néhány adat:

A magyarországi baptista misszió 163 éve kezdődött.

A Baptista Árvaházból kifejlődött Budai Baptista Gyülekezet 85 éves múltat tekinthet vissza.

Jelenleg a baptista egyháznak 12 ezer bement és úrvacsorázó tagja van. Ugyanakkor a 2001. évi népszámláláskor mintegy 20 ezren vallották magukat baptistának.

Kolozs Nagy János

MEGTÉRÉSEM TÖRTÉNETE

Örökkévaló házam van a mennyben...

Amikor erről írok, akkor ezt a világ egyik legnagyobb csodájának nevezném.

„*Isten dicső művében milyen csodálatos, mikor egy ó emberből egy újat létrehoz.*” – ahogyan ezt az énekíró is leírta.

Egy ember megtérését megtudja a többi ember, Isten angyalai a mennyben, és a sátán is. Most eszembe jut egy ember, aki a halálos ágyán tért meg. Ezek voltak az utolsó szavai: „Milyen jó, hogy megtértem!”

Baptista családban születtem, és gyülekezetben nevelkedtem. Gyermekkoromban sok bibliaverset tanított meg nekem édesanyám. Költeményeket mondtam az imaházban. Később énekari tag lettem... Úgy gondoltam, hogy minden a legnagyobb rendben van.

Tizenhat évesen merítkeztem be, és beírták a nevemet a gyülekezeti anyakönyvbe, tagja lettem a baptista gyülekezetnek. Csak a legfontosabb nem történt meg, hogy az Élet Könyvébe is beírják a nevem. „*És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvébe, a tűznek távába vették.*” (Jel 20,15) Ez sajnos csak formáság volt, nem voltam megtérve, újjászületve. „*És aki nem születik újjá, nem láthatja az Isten országát.*” (Jn 3,3) Még a baptisták sem! Örülök, hogy Isten erre ráébresztett.

Nem sok idő múlva történt, hogy egyik munkatársamat (aki komoly hívő ember volt), beküldtem magam helyett a munkába. Alig dolgozott egy órát, elgázolta a bányavonat és meghalt. Ez nagyon megdöbbentett. Mindig arra gondoltam, hogy velem is megtörténhetett volna. Mivel nekem kellett volna szolgálatba lenni, úgy is terjedt el a hír, hogy meghalt Csepei Géza. Megdöbbentem, és arra gondoltam, ha én haltam volna meg, elkárhoztam volna, minden vallásosságom ellenére. De még ez sem eredményezett igazi megtérést az életemben.

Rövidesen Isten megtéréseket, ébredést adott gyülekezetünkben. Többen is feltámadtak a lelki halálból. Emlékszem az egyik fiatal testvér bizonyosítgatására, aki elmondta, hogy látott egy festményt, amely a megfeszített Krisztust ábrázolta. Ez volt aláírva: „Még ez sem elég?” akkor azt feleltem szívemben, lelkemben, hogy ha nem volt elég, hogy miattam egy munkatársam meghalt. Ez nekem is elég.

Akkoriban minden este összejövetelt tartottunk házaknál. Egy felejtetetlen este az Úr rám nehezítette bűnemet, összetörte kemény, gögös szívemet. Áadtam neki az életemet, és azt mondtam, hogy most értem énekeljünk el, hogy „*Öröm van a mennyben, egy bűnös felett, ha megtérve haza érkezett*”, mert be van írva nevem az élet könyvébe. Az összejövetelről egyenesen a munkába mentem, este 11 órára. Olyan boldog voltam, amilyen még soha életemben, de azt gondoltam, hogy munkatársaimnak nem fogok erről beszélni. Ezt azonban nem lehetett eltitkolni. Az történt ugyanis, hogy munka közben megbotlottam, és elestem. Hamar felálltam, és mosolyogtam. Ez tűnt fel a munkatársamnak, és rákérdezett: „Mi lett veled Géza?” Azt kérdeztem, miért? Mert máskor ilyenért mérges voltál. (Tudniillik, nagyon ideges természetű voltam megtérésem előtt.) elmondtam neki, hogy megtértem az Úr Jézushoz, aki megváltoztatta az életemet. Azt a napot soha nem fogom elfelejteni. A mai napig nagyon örülök annak, hogy megtértem. Ez volt életemnek eddigi legszebb története, amely befolyásolta egész életemet.

Hamarosan megtértek szüleim és két testvérem is, ami örömeimet tovább fokozta.

Most is boldog vagyok, mert tudom, hogy ha e földi sátorházam elbomol, épületem van Istentől, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló házam a mennyben. (2Kor 5,1)

Jaj, de jó, hogy megtértem!

Csepei Géza

VELÜNK TÖRTÉNT

Istennel, Békésen

Néhányan a résztvevők közül

Április utolsó hétvégéjén az ifiből tizenketten Békésre autóztunk, hogy részt vegyünk Magyarország talán legnépszerűbb keresztyén ifjúsági konferenciáján.

A helyi dicsőítő csapat igazán kitett magáért, valamint az az ötszáz fiatal is, aki ott volt: zengett a békési

kézilabdacsarnok (ennyi embert csak ott tudtak fogadni), amikor énekeltünk. Pénteken nem volt tanítás, csak kisebb játékok és beszélgetés, hogy a későn érkezők se maradjanak le semmiről (a kötélhúzást persze mi nyertük meg ☺). Szombaton *Görbicz Tamás* és *Révész Jónatán*, vasárnap pedig *Veres Ernő* nyugalmazott lelkipásztor beszélt arról, milyen tapasztalatai vannak az imával kapcsolatban. Számomra az volt a tanulsága a hétvégének, hogy akármennyi időt is szentelünk kizárólag Istennek, az Ő dicséréséből, és a hozzá való imádkozásból sosem lehet elég.

A szállásért külön köszönet *Gajdács Rebeka* tiszteletbeli ifitagnak, aki közbenjárt értünk azért, hogy mind a tizenketten egy házban lehessünk. Nem aludtunk sokat, de az ilyen hétvégék nem is erről szólnak. ☺

Bodó Dániel

(IMA)HÁZUNK TÁJÁN

„Szüntelen imádkozatok!”

Május második szombatján megtartottuk (tudomásom szerint) első, az ifjúság által szervezett gyülekezeti imánapot. Valószínűleg nem ez lesz az utolsó, hiszen rengeteg pozitív visszajelzést kaptunk, és ami a legfontosabb, közösségben lehattunk egymással és Istennel egyaránt. A dicsőítést Nagy Gergő, a budaörsi gyülekezet dicsőítő csapatának első embere vezette.

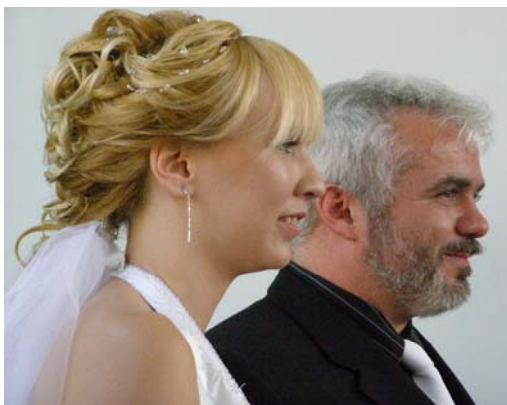
Délelőtt tíz órától egészen fél háromig tartott az alkalom, így rengeteg mindenért tudtunk imádkozni. Dióhéjban: a lelkipásztorért, betegeinkért, vezetőinkért, a szülő-gyermek kapcsolatokért, missziókéért, hitetlen családtagjainkért, imacsoportokért, diákokért, keresztyén médiáért, országunk vezetőiért, a gyülekezetet otthagytak emberekért, értünk dolgozókért, lelki növekedésért, keresztyén kapcsolatokért, szegényekért, ébredésért, országunk gyülekezeteiért. Az imádságra, a misz-

sióra való buzdításra és a bűnbánatra is sort kerítettünk, és úgy hisszük, mindannyian lelkileg feltöltődve térhettünk haza.

Az egész nap lényege az volt, hogy Istenre tudjunk figyelni, Őt dicsőítsük, és megértsük, mi az Ő akarata, valamint hogy azt tegyük is meg a mindennapi életünkben. Ezért is imádkoztunk. Köszönjük a dicsérő szavakat!

A záróige ez volt: *„Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen.” (Ef 3:20-21)*

Bodó Dániel

Kedves alkalmon vehetett részt a testvériség május 16-án, szombaton, amikor *Tarsoly Csaba* és *Sonkoly Eszter* testvéreink menyegzőjére került sor gyülekezetünkben.

Szívből kívánjuk, hogy a meghívón szereplő ige megvalósuljon közös életükben, és Isten így áldja meg együvé tartozásukat!

„Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni...” (Ézs 43, 19)

TALLÓZÓ

A természet törvényei felett...

Világhálón kering ez a történet, amely egy valóban megtörtént, tanulságos esetről ad hírt.

Egy kislány bement a szobájába és a szekrénykéje mélyéről előhúzott egy befőttes üveget. Kiöntötte a padlóra az üvegben lévő érméket, és gondosan számolni kezdte. Háromszor is megszámolta, mert a végösszegnek nagyon pontosnak kellett lennie. Nem hibázhatott. Ezután óvatosan visszatöltötte a pénzérméket az üvegbe, rázárta a tetejét, és kisurrant a hátsó ajtón. A hat háztömbnyire lévő patikába ment, amelynek ajtaja fölött a nagy vörös Indián Törzsfőnök képe volt látható. Türelmesen várt a patikusra, hogy szentelne rá egy kis figyelmet, de a patikus éppen nagyon el volt foglalva.

Tess – így hívták a kislányt – megcsoszogtatta a lábát a padlón. Semmi. Megköszörülte a torkát úgy, hogy a legkellemetlenebb hangot adja, amit csak lehet. Ez sem volt sikeres. Végül kivett egy érmét az üvegből és megkocogtatta a pult üvegét. Ez használt!

– És te mit szeretnél? – kérdezte a patikus érezhetően bosszús hangon. – Éppen a testvéremmel beszélek Chicagóból, akit már ezer éve nem láttam – tette hozzá a patikus, mint aki választ sem vár a kérdésére.

– Én pedig az én testvéremről szeretnék beszélni veled – mondta Tess a patikuséhoz hasonlóan bosszús hangon. – Az öcsém nagyon beteg és egy csodát szeretnék venni neki.

– Tessék? – fordult hozzá a patikus.

– A neve Andrew és valami csúnya dolog nő a fejében, és az Apukám azt mondta, hogy csak egy csoda mentheti meg őt. Hát tessék mondani, mennyibe kerül egy csoda?

– Kislányom, mi nem árulunk csodákat. Sajnos nem tudok neked segíteni – felelte a patikus, kissé megenyhült tónusban.

– Figyelj, nekem van pénzem, meg tudom fizetni. Ha nem lenne elég, kipótolom. Csak mondd meg, mibe kerül.

A patikus testvére, akivel eddig beszélgetett, jólöltözött férfi volt. Lehajolt a kislányhoz és megkérdezte:

– Mondd csak, miféle csodára van az öcsikédnek szüksége?

– Azt nem tudom – válaszolt Tess könnyes szemmel

– csak azt tudom, hogy nagyon beteg és Anyu azt mondta, hogy valami operációra volna szüksége. De Apu nem tudja megfizetni, ezért szeretném odaadni az én pénzemet.

– Mennyi pénzed van? – kérdezte a chicago-i férfi.

– Egy dollár és tizenegy cent – felelte Tess alig hallhatóan – Ez az összes, ami van, de tudok többet is szerezni, ha kell.

– Nahát! Milyen csodálatos véletlen! – mosolygott a férfi – Egy dollár és tizenegy cent! Éppen az a pontos összeg, ami egy kisfiú csodájának az ára.

Egyik kezébe tette a pénzt, a másikkal kézen fogta a kislányt.

– Vezess engem haza hozzátok, szeretném látni az öcsédet és találkozni a szüleiddel. Lássuk, hátha van nálam egy olyan csoda, amit te szeretnél.

A jólöltözött férfi dr. Carlton Armstrong volt, sebészorvos, aki az idegsebészetre specializálódott. Ingyen elvégezte az operációt, és nem telt bele sok idő, amire Andrew ismét otthon volt, épen, egészségesen. Anya és Apa boldogan beszéltek arról az eseményláncolatról, ami idáig vezetett.

– Ez a műtét egy igazi csoda volt – suttozta Anya – vajon mennyibe került volna?

Tess mosolygott. Ő pontosan tudta, mennyibe került a csoda: egy dollárba és tizenegy centbe. No és egy gyermek töretlen hitébe. Egy csoda nem a természet törvényeitől függ, hanem magasabb törvények működésétől.

A legnagyobb kincs számunkra látni és érezni azt a bárárságot, amiben Isten részesít minket.

Ha szomorú vagy, Ő felszárítja a könnyeidet.

Ha elfog a rémület, Ő eloszlatja a félelmeidet.

Ha aggodalmaskodsz, Ő reményt nyújt neked.

Ha össze vagy zavarodva, Ő segít, hogy megállj a helyed.

És ha elveszettnek érzed magad, és nem tudod meglatni a fényt, Ő lesz a te világítótornyod, mindig fényesen ragyogva.

„Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön... és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28 18,19)

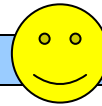
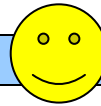
Forrás: Internet

„Mikor visszahozta az Úr Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók. Akkor megtelt a szánk nevetéssel, nyelvünk pedig vigadozással. Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett ezekkel az Úr! Hatalmasan cselekedett velünk az Úr, azért örvendezünk. Hozd vissza Uram, a mi foglyainkat, mint patakokat a déli földön!

Akik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd. Aki vetőmagját sírva emelve megy tova, vigadozással jő elő, kévéit emelve.” (126. zsoltár)

GYERMEKOLDAL

Kedves Gyerekek!

A májusi rejtvények helyes megoldásait a lépcsőházban lévő táblán láthatjátok.

Olyan lelkesen fejtitek mostanában a rejtvényeket, hogy már egy táblára nem is férnek rá. Ebben a hónapban 20 jó megoldást kaptam. Örülök, csak így tovább!

A májusi helyes megfejtők:

Almási Rubina, Ádány Anna, Ádány Balázs és Zsófia, Ádány Barnabás és Máté, Boda Péter, Egyed-Kiss Dániel, Gulyás Johanna, Kiss Anna, Máté és Zoltán, Pethő Benedek, Sztasák Ábel és Zsófia, Uri Benjámin, Boglárka és Imre, Zsigovics Benjámín és Dorina

Most következzenek az új feladatok, amelyeket a szokásos módon, **Isten előtti jó lelkiismerettel**, és ha nagyon szükséges, akkor egy kis szülői segídlettel oldjátok meg.

Megfejtéseiteket **június 28-ig** dobjátok be a szokásos dobozba. Minden gyermek, aki jól dolgozott, jutalmat kap.

Á.J.

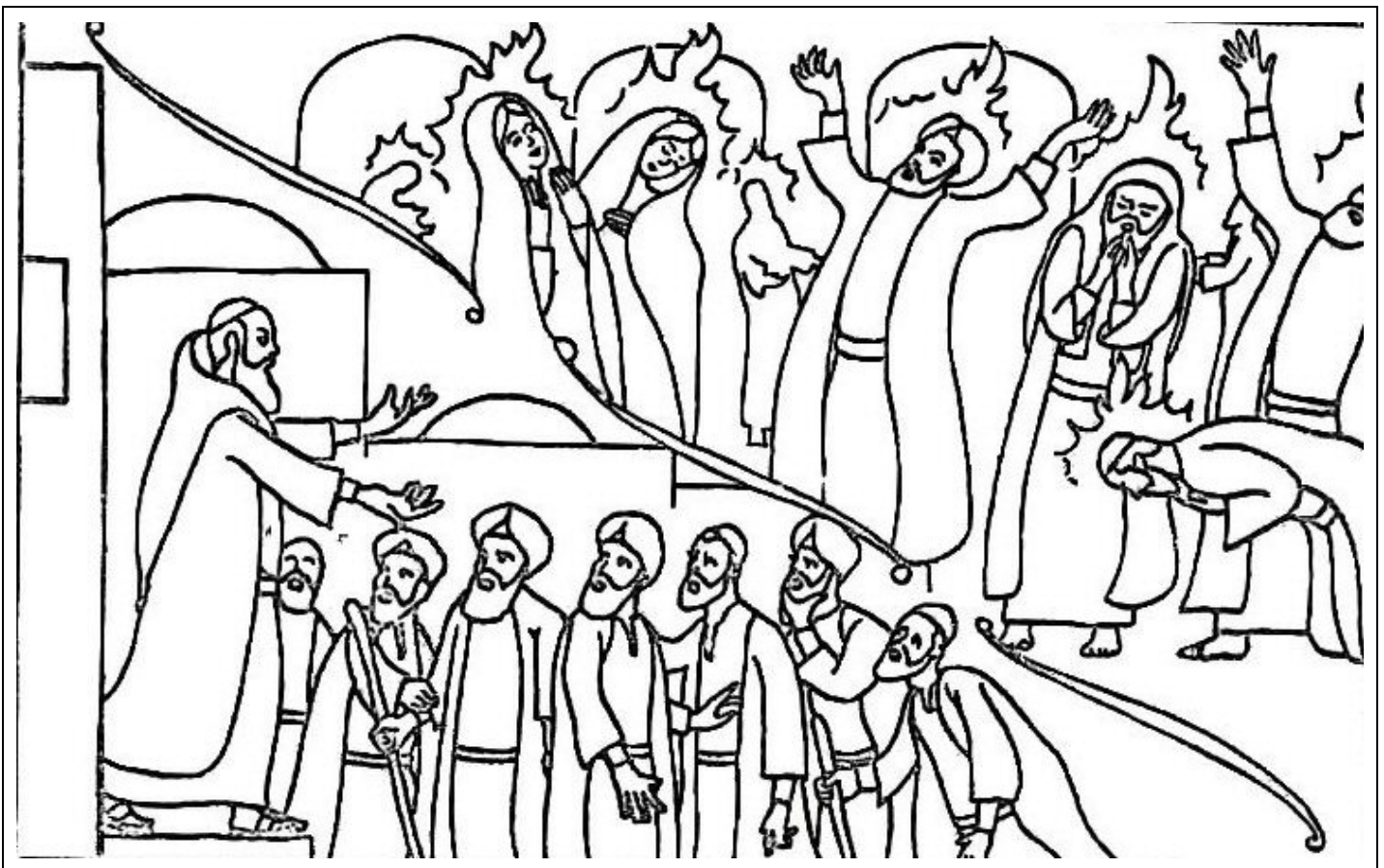
Boldog születésnapot!

Szeretettel köszöntjük a jelenleg egyetlen júniusi születésnapost!

ifj. Uri Imre (jún. 4.)

Óvodások (7 év alatt):

Ezen a képen az első pünkösdöt láthatjátok. Nagyon érdekes dolgok történtek akkor azokkal, akik hittek az Úr Jézusban. Kérjétek meg anyuékat egy jó kis pünkösdű beszélgetésre! Ha kiszíneztétek a rajzot, írjátok rá a neveket, vágjátok ki, majd dobjátok be a szokásos dobozba.

Forrás: www.reformatus.hu

Kisiskolások (7-11 év):

Ennek az egyszerű keresztrejtvénynek a megoldása a Szentháromság egyik tagja, akinek a kitöltését ilyenkor, pünkösdkor ünnepeljük. Ha kitöltötték a sorokat, és azokból kijött a jó megoldás, akkor vágjátok ki a rejtvényt, és a nevekkel ellátva dobjátok be a szokásos dobozba.

1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							
9.							
10.							

1. Királyné a Bibliából, Mordokaj a nagybátyja
2. Isten segítségével kihozta népét Egyiptomból
3. Ádám és Éva egyik fia
4. Az egyik evangélista
5. Neki is írt levelet Pál apostol
6. Dávid fia, aki utána lett király
7. Bolondnak tartották, mert bárkát épített
8. Isten akaratából megszólalt a szamara
9. Éhes oroszánok közül került ki épségben
10. Az egyik ősanya, akinek 12 fia volt

Nagy iskolások (11 év felett):

Újfajta, úgynevezett kulcs- vagy kezdőbetűs rejtvényekkel találkozhattok az alábbiakban. A megadott kezdőbetűkkel kell a felsorolt meghatározásokhoz a Bibliában található, megfelelő párokat találnotok. Egy példa segítségnek: ha a kulcsbetű: **D**, a meghatározás pedig ez: *egy király*, akkor a jó megoldás: **Dávid**.

Ha mindegyik mellé sikerült egy odaváló párt találnotok, akkor vágjátok ki a rejtvényt, majd írjátok rá a neveket, és dobjátok be a szokásos dobozba.

Kulcsbetű: A-Á

1. Jézus egyik tanítványa:
2. Az Újszövetség egyik könyve:
3. Egy pap:
4. Egy hegy:
5. Jákób egyik fia:
6. Egy király:
7. Egy próféta:

Kulcsbetű: E-É

1. Egy királyné:
2. Egy főpap:
3. Egy falucska (Luk 24):
4. Egy bibliai könyv:
5. Egy próféta:
6. Egy folyó:
7. Jákób egyik fia:

SZÜLETÉSNAPOSOK

Szeretettel
köszöntjük
júniusban
született
testvéreinket!

Kiss Zoltán (jún. 6.)
Takáchné Bódi Zsannett (jún. 6.)
Gulyás Zsombor (jún. 10.)
Gulyás Emese (jún. 12.)
Mikes Benjáminné (jún. 12.)
Kolozs Nagy János (jún. 13.)
Kiskőrösi József (jún. 14.)
Kovács Józsefné (jún. 15.)
Zákány Gáborné (jún. 24.)
Zsigovics Géza (jún. 24.)
Pethő Judit (jún. 26.)
Kapros Sándorné (jún. 29.)

„*Akik Őreá néznek, azok felvidulnak, és arcuk meg nem pirul.*” (Zsolt 34,6)

Nem kell szomorú arccal járnok, mert lehetőségek van az Úrra nézni, és találkozni Vele a kegyelem királyi széke előtt.

Ha az Úrral találkoztok, világosságot hoztok magatokkal, az isteni természet részesei lesztek. Aki kívülről próbál megváltozni, vagy mást megváltoztatni, nem fog sikerrel járni, mert aki bennetek él, Ő hozza el a változást. Ezt a változást látja a világ, és látni akarja Jézust. A gyakorlati életetek gyümölcseiben akarja látni a világ az Úr Jézust. Ennek a szegény világnak joga van ahhoz, hogy lássa bennetek Krisztust. Bennetek, hívő emberekben látható legyen az élet.

Kívánom, hogy életetek legyen hiteles bizonyágtétel Jézusról. Az Úrral való közösségetek legyen látható arcotokon.

Lukács Edit

Gyülekezeti alkalmak

- Vasárnap:
9,15 óra: imaóra, barátkozók alkalmá (Palacsintázó), gyerekeknek bibliakör
10 óra: Istentisztelet
17 óra: Istentisztelet
- Csütörtök: 18,30 óra: Bibliaóra
- Péntek: 18 óra:
Ifjúsági alkalom

Minden hónap 2. vasárnapján, a délelőtti istentisztelet után *Közösségi Vasárnap*: kávé, tea, sütemény és lelkes testvéri beszélgetések.

Minden hónap 3. vasárnapján a délutáni istentiszteletet a Kamaraerdei Idősek Otthonában tartjuk.

Terveink szerint (és ha az időjárás is engedi) június 1-én, Pünkösdhétfőn, ismét kirándulni megyünk a budakeszi Vadaspark melletti Szilfa-tisztásra. Jó alkalom ez a közös játékokra, beszélgetésre – használjuk ki! Az étkezésről a jól bevált csapat fog gondoskodni. Az étkezéshez a szokásos kellékekre lesz szükség, illetve süteményből minden mennyiség el fog fogyni.

Mindenkit szeretettel várunk!

Június 7-én, vasárnap délután 5 órakor tartja gyereknapi alkalmát a Gyerekklub.

A program a következőképpen alakul: két jelenet ad elő a Palánta bábcsoport, lesz énektanulás, ajándékosztás és uzsonna is.

A szervező testvérek most is számítanak a testvérek segítőkészségére.

A bibliakörös gyerekek éves beszámolójára június 14-én, a délelőtti istentisztelet keretében kerül sor.

A Palacsintázó (barátkozók alkalmá) is június harmadik hetétől nyári szünetet tart.

Programajánló

Rádióműsor:

KOSSUTH RÁDIÓ: Június 12., 13,30 óra: Baptista félóra

Tv-műsor:

PAX TV: minden hónap utolsó hétfőjén, 19 óra:
Békesség Hírnöke.

Betegeink

Baranyai János
dr. Doktor Sándorné
Kádárné Kőszegi Mariann
Ökrös Sándor
Szabó Sándor
Szabó Sándorné
özv. Takács Sándorné (Kiskőrös)
„*Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!*” (Luk 12,32)

Vers

Ünnep-arcok

*A karácsony - ugye, - gyermekarcú?
A húsvétnek tavasz-arca van?
Nekem a Pünkösöd lélek-arcú!
És ebben minden benne van!*

*Ha nem is értem olykor életem,
S meg-megtorpanok egy lépés előtt,
- mert inkább zokogni volna kedvem,
A Vigasztaló megszólal bennem:
Isten Lelke ad hozzá erőt!*

Lukátsi Vilma

Szerkesztette: Ádány Judit és Kolozs Nagy János

Kiadja a Budai Baptista Gyülekezet, 1118 Budapest, Alsóhegy utca 38. www.budaibaptista.hu